

τάς καί προαγωγούς τοῦ κοινωνικοῦ ἀγαθοῦ, τοὺς τῆς πραγματείας, ἵνα ἴδωμεν τὰς ἀρχάς καὶ διδασκαλίας τοῦ ἠθολόγου Λασκαράτου.

(Ἀκολουθεῖ.)

Τέκνα τῆς Ἑλλάδος οἱ Κεφαλλῆνες, ἐν τῇ κολυμένη τῆς ὀρθοδοξίας βαπτισθέντες, βαρβάρου τυραννίας ἀπαλλαγέντες, καὶ εἰς ἔργα ἔθνικοῦ μεγαλείου ἐφιλοτιμήθησαν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν δι' εὐκλεῶν ἱερωμένων περιεκύσμησαν, καὶ εἰς τὴν ὠφελειαν τῆς πατρίδος συνειργάσθησαν, καὶ τὰς τέχναις ἐν Πλαταιαῖς, Κρήτῃ, Πάτραις, Ἡλιδι καὶ Λάλα ὑπὲρ τῆς ἔθνικῆς εὐχμερίας μαρτυροῦσι, καὶ ὀνόματα περιδοῦν ἀποβιβάσαντων καὶ ζώντων συμπολιτῶν αὐτῶν ἐπὶ ἀριστεροδείᾳ καὶ χρηστῷ καὶ ἐντίμῳ ἰδιωτικῷ καὶ δημοσίῳ βίῳ τὴν πατρίδα των εὐκλεΐζουσιν. Ὁ δὲ συγγραφεὺς Λασκαράτος θεωρῶν τοὺς χρηστοὺς τοιούτων πολιτῶν χαρακτῆρας, καὶ ἀντιγράφων, ὡς εἴη, νὰ παραστήσῃ ἐν τῷ συγγράμματι, καὶ οὐχὶ ἐκ μιᾶς μόνῃς ὁψως τὸ κακὸν μόνον καὶ στυγερὸς τῆς κοινωνίας του νὰ ἐκδηλώσῃ, καὶ τὸ βιωτέον καὶ τὸ χρηστὸν ἢ θὸς αὐτοῖς νὰ συνεπαγάγῃ, νὰ εἰκονίσῃ τὴν ἠθικὴν, πολιτικὴν καὶ θρησκευτικὴν κατὰστασιν τῆς πατρίδος του, καὶ ὠραῖον, τερπνόν τε καὶ χρήσιμον τὸ θέατρον αὐτοῦ καὶ δραματικώτατον νὰ καταστήσῃ. Οὕτως ὁ καλὸς ἱατρός δὲν εἶναι ὁ ἀνκακλύπτων μόνον τὴν πληγὴν τοῦ πάσχοντος, καὶ ἀνοίγων ἐπὶ τὸ μᾶλλον αὐτὴν, ἵνα αἰσθάνηται τοὺς πόνους τῆς πλείον ὁ νοσηλῶν, ἀλλ' ὁ ἐπιθέτων καὶ τὸ φάρμακον, ὁ διαχειριζόμενος τὴν θεραπείαν, ὁ τέμνων καὶ ἀρχειῶν τὸ διεσθαρμένον, καὶ προάγων τὸ σῶον καὶ ὑγιές.

Ἐξ ἄλλου μέρους ὁ βάνκυρος καὶ γελοῖος τοῦ Λασκαράτου τὴν φράσιν διασυρμὸς ἐπὶ τῶν ὁπίων καὶ ἱερῶν, ἔλκεται τὴν περιφρόνησιν κατὰ τοῦ ἰδίου γλευάζοντος, καὶ οὐδεμίαν διόρθωσιν ἐπάγει πρὸς τὸν καταχρώμενον. Ἐνῷ ἐξ ἑνὸς μὲν διεγείρει καθ' ἑαυτοῦ τὴν ἀποστροφήν τοῦ σεβόμενου τοῦ ὁπίου καὶ ἐκπληροῦντος τὰ καθήκοντα, στηρίζει ἀρ' ἑτέρου καὶ ἐπίμνον καθιστᾷ εἰς τὴν κακὴν ἐξίν τὸν ἐξελεγχόμενον ὡς βδελυρὸν καὶ ἀπαίσιον διὰ τὴν κακὴν χρῆσιν τοῦ καθήκοντος. Οὐδέποτε ὁ κωμωδῆσας ἢ ἄλλως πως διασύρας τὸ ἐλάττωμα διὰ βανκυτολογίας καὶ γλεύης ἐδιώρθωσε τὸν κακὸν τρόπον, ἢ ὑπεκίνησεν εἰς τὴν ὀρθοβουλίαν τὸν εὐδιάθετον. Καὶ ἐν τῇ τοιούτῃ ἀστοχίᾳ περιέπεσαν ὁ Λασκαράτος διδάσκων τὰς ἠθικοπραγίας του. Διδασκαλίᾳ περὶ ἀγνῶν ἀγίων καὶ βιωφελῶν καθηκόντων, ἀπαιτεῖ προσήκοντα σεμνοπρεπῆ χαρακτῆρα λόγου, εἰσλημον καὶ σπουδαίαν διάθεσιν φράσεων, κάλαμον σοφῶν καὶ ὁξὺν ἐν τῇ συγγραφῇ, ἐνθα ὡς ἀξιοσεβαστῶ καὶ σοβαρῶ δικαστηρίῳ ἂν ἐξελέγχεται τὸ ἐλάττωμα, καταδικάζεται ἡ κακία πρὸς φιλοσόφου καὶ φιλοδικαίου δικαστοῦ, ὅπως ἀναφανῇ ἐν πλήρει πομπῇ βασιλίσσα τῆς κοινωνίας ἡ ἀρετὴ.

Καὶ τοσαῦτα περὶ τοῦ εἶδους καὶ τοῦ τρόπου τῆς συγγραφῆς τῶν μυστηρίων τῆς Κεφαλληνίας. Προβῶμεν δὲ καὶ εἰς τὰ καθέκαστα τῶν κεφαλαίων

ΕΝΔΥΜΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΗΣ ΥΔΡΑΣ.

—000—

Τὸ ἐνδύμα τὸ ὁποῖον παριστάνει ἡ παρακειμένη εἰκὼν δὲν φέρουσι μόναι αἱ γυναῖκες τῆς Ὑδρας, ἀλλὰ καὶ τῶν Σπετσῶν, καὶ τῆς Ἐρμιονίδος, καὶ τοῦ Πόρου· ἐπειδὴ δὲ μεγαλητέρα ἢ νῆτος Ὑδρα, διὰ τοῦτο ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια νὰ ὀνομάζεται Ὑδραϊκόν.

Ὑδραία.

Ἡ Πανδώρα διατηρήσασα δι' ἀπεικονισμάτων πολλὰ πολλῶν Ἑλληνικῶν τόπων ἀπαρχαιωθέντα ἐνδύματα, κατατάσσει μετὰ αὐτῶν καὶ τὸ Ὑδραϊκόν, φοβουμένη μὴ καὶ αὐτὸ ἐξαλειφθῇ, χάρις εἰς τὸν νεωτερισμὸν.